

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116208514
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116208514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci žalobcu: Velet, s.r.o., IČO: 46 879 749, Rovnianska 2, Bratislava, zastúpeného advokátom Mgr. Andrejom Maarom, Dunajská 6, Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, Primaciálne námestie 1, Bratislava, o vydanie veci, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.03.2018, č.k. 7C/3/2017-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi kancelársky kontajner, výrobné číslo: XXXXXX/XX, zhotovený spoločnosťou Neuschwendtner s.r.o., Boriny 1528/35, Dunajská Streda (ďalej len „kancelársky kontajner“), do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 28.04.2016 pôvodne domáhal vylúčenia kancelárskeho kontajneru z exekúcie, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 36Er/1896/2012, ktorej zmenu na návrh žalobcu konajúci súd pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 15.03.2018. Na jej základe žalobca žiadal zaviazať žalovaného na vydanie kancelárskeho kontajnera dôvodiac, že je jeho vlastníkom titulom kúpnej zmluvy zo dňa 30.06.2015, uzavretej so spoločnosťou Tissi s.r.o., ktorá predmetný kontajner získala na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25.09.2012, uzavretej so spoločnosťou Pochútka, s.r.o. Ozrejmil, že v uvedenej exekučnej veci bol pri vypratani z pozemku žalovaného predmetný kontajner zadržaný. V súčasnosti ho zadržáva žalovaný, ktorý však nemá žiaden právny titul na jeho držbu, a preto žalobca považoval za dôvodné domáhať sa jeho vydania v súdnom konaní.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 11.11.2009 U. G. Pochútka s.r.o., Rovnianska 2, Bratislava ako objednávateľ prevzal od spoločnosti Neuschwendtner s.r.o., Boriny 1528/35, Dunajská Streda, ako zhotoviteľa kancelársky kontajner. Dňa 25.09.2012 spoločnosť Pochútka s.r.o. ako predávajúci predala predmetný kancelársky kontajner spoločnosti Tissi s.r.o., Rovnianska 2, Bratislava ako kupujúcemu a táto následne dňa 30.06.2015 kancelársky kontajner predala žalobcovi. Obe kúpne zmluvy boli podpísané konateľom týchto spoločností G.X. U.. Konajúci súd tiež zistil, že súdna exekútorka T.. T. uskutočnila v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 36Er/1896/2012 dňa 08.09.2015 exekúciu vypratani časti parcely č. XXXX, o výmere 5 m², nachádzajúcej sa na Š. B. P. X., katastrálne územie U. T., zapísanej na I. Č.. XXXX. V predmetnej nehnuteľnosti sa nachádzali hnutelne veci patriace povinnému, a to spoločnosti Pochútka s.r.o. (toho

času Gregis s.r.o.), pričom podľa vyhotoveného súpisu hnutelných vecí sa medzi nimi nachádzal kancelársky kontajner, ktorý bol odovzdaný do úschovy žalovaného, na adresu O. X, X..

4. Vyhodnotiac vykonané dôkazy, za súčasnej aplikácie ustanovenia § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), považoval konajúci súd žalobu žalobcu za dôvodnú. Zdôraznil, že základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu k veci, ktorá má byť vydaná; tá pritom musí byť už v žalobe a potom aj v meritórnom rozhodnutí súdu jasne a určite označená tak, aby nemohlo dôjsť k jej zámene. Žalobca musí v konaní rovnako preukázať, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby. Podľa mienky konajúceho súdu žalobca v konaní bezpochyby preukázal vlastnícke právo ku kancelárskemu kontajneru, ktoré vyplývalo z kúpnych zmlúv zo dňa 25.09.2012 a 30.06.2015. Tieto zmluvy, ktorých predmetom bol prevod vlastníckeho práva ku kancelárskemu kontajneru, vyhodnotil za platne uzavreté, nakoľko spĺňali náležitosti stanovené zákonom. V tomto smere neobstál dôvod neplatnosti namietaný žalovaným, spočívajúci v tom, že spoločnosť Pochútka s.r.o. uzavrela v poradí prvú kúpnu zmluvu v čase, keď mala zakázané nakladať so svojim majetkom. Z Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 03.05.2012 totiž vyplývalo, že súdny exekútor zakázal povinnému - spoločnosti Pochútka s.r.o., nakladať so svojim majetkom podliehajúcim exekúcii po doručení tohto upovedomenia. V exekučnej veci došlo k vyprataniu povinného z nehnuteľnosti z dôvodu, že ju povinný užíval bez právneho titulu; išlo teda o exekúciu na nepeňažné plnenie, ktorá nebola vykonaná predajom hnutelných vecí povinného. Konajúci súd potom považoval za zrejmé, že na majetok povinného, zahrňujúci i kancelársky kontajner, sa zákaz nakladania s majetkom nevzťahoval, tento nebol predmetom exekúcie, a preto spoločnosť Pochútka s.r.o. mohla s predmetným kancelárskym kontajnerom nakladať a predať ho. Obe namietané kúpne zmluvy boli pritom podpísané konateľom týchto spoločností, čo nespochybňoval ani samotný žalovaný.

5. Pokiaľ išlo o v poradí druhú podmienku potrebnú na poskytnutie ochrany žalobcovi, súd prvej inštancie mal za preukázané, že pri vypratávaní nehnuteľnosti dňa 08.09.2015 boli všetky vypratávané veci, vrátane kancelárskeho kontajnera, odovzdané do úschovy žalovaného, a teda vec, ktorej vydania sa žalobca domáhal, sa nachádzala v jeho držbe. Zohľadniac tieto skutočnosti súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi kancelársky kontajner.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.). Žalobca zmenu žaloby odôvodnil tým, že je vlastníkom kancelárskeho kontajnera na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.06.2015, uzavretej so spoločnosťou Tissi, s.r.o., ktorá kontajner získala kúpnu zmluvou uzavretou dňa 25.09.2012 so spoločnosťou Pochútka s.r.o. Žalovaný namietal neplatnosť oboch kúpnych zmlúv, nakoľko neobsahovali náležitosti kúpnej zmluvy, keď v nich absentoval údaj o identifikačnom čísle obchodných spoločností (ďalej len „IČO“), adresa kupujúceho nekorešpondovala s tou podľa výpisu z Obchodného registra v danom čase, a nebol v nich ani presne určený predmet kúpy a jeho kúpna cena. Navyiac, spoločnosť Pochútka s.r.o. kúpnu zmluvu zo dňa 25.09.2012 uzavrela v čase, keď jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie v exekučnom konaní sp. zn. Ex 525/12 a zakázané nakladať s jej majetkom.

8. Žalovaný mal za to, že v exekučnom konaní došlo dňa 08.09.2015 k vyprataniu nehnuteľnosti v súlade s exekučným titulom a ustanoveniami Exekučného poriadku, pričom súdny exekútor vykonal súpis hnutelných vecí daných mu do úschovy. Na základe uvedeného žalovaný nesúhlasil s tvrdením konajúceho súdu, že exekúcia nebola vykonaná predajom hnutelných vecí, a preto sa na majetok povinného zákaz nakladania s majetkom nevzťahoval. Podotkol, že z exekučného spisu vyplýva, že exekúcia v predmetnej veci doposiaľ nebola ukončená, nakoľko súdny exekútor nevykonal peňažné plnenie v sume 2.754,99 eura. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť, príp. ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že kúpne zmluvy boli uzavreté podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a obsahovali všetky podstatné náležitosti stanovené

zákonom. Žalovaný nepreukázal naliehavý právny záujem na určení ich neplatnosti a nepredložil v tomto smere ani žiadne dôkazy. V konaní bolo prítomne jednoznačne preukázané, že žalovaný zadržáva kancelársky kontajner bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalobca sa totiž stal vlastníkom kontajnera a jeho dobromyseľným držiteľom, a preto mu vznikol nárok podľa § 131 ods. 1 a § 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka na jeho vydanie. Žaloba o vydanie veci nie je sporom o určenie absolútneho vlastníctva; v konaní nejde o zistenie absolútneho vlastníka veci, nakoľko ide o spor medzi osobou, ktorá si je vedomá, že jej vec nepatrí a drží ju protiprávne (žalovaný) a osobou, ktorá primerane preukázala svoje právo vec držať a vlastníť (žalobca). Len samotné tvrdenie žalovaného, že vlastníkom kontajnera je tretia osoba, preto považoval žalobca za irelevantné.

10. Pokiaľ išlo o zákaz nakladania s kancelárskym kontajnerom, ktorý mala spoločnosť Pochúťka s.r.o. porušiť po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, žalobca poukázal na exekučný titul vydaný Okresným súdom Bratislava I dňa 01.02.2011, č.k. 26Cb/8/2011-18. Rozkazom na plnenie bola tejto spoločnosti uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť oprávneného, t.j. žalovaného. Podľa mienky žalobcu v konaní o vypratanie nehnuteľnosti nemožno v súlade so zákonom platne uložiť zákaz nakladania s majetkom, keď zákon možnosť súbehu zákazu nakladania s majetkom s príkazom na vypratanie nehnuteľnosti nepozná. Z tohto dôvodu považoval žalobca „rozhodnutie“ súdneho exekútora za paakt. Zároveň mal za to, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by porušenie zákazu nakladania s majetkom malo za následok neplatnosť kúpnej zmluvy. So zreteľom na tieto skutočnosti navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.09.2019 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

12. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

13. Preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa tento zaoberal posudzovaním dôvodnosti nároku žalobcu na vydanie kancelárskeho kontajnera žalovaným, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.).

14. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správne zisteniu skutkového stavu a následne tento posúdil i po právnej stránke správne, keď konštatoval, že žalobca sa stal vlastníkom kancelárskeho kontajnera, vydania ktorého sa v konaní voči žalovanému domáhal. Odvolací súd považoval námietku žalovaného spochybňujúcu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za nedôvodnú. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalobca sa stal vlastníkom kancelárskeho kontajnera na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.06.2015, uzavretej so spoločnosťou Tissi s.r.o. ako predávajúcim, ktorá nadobudla vlastnícke právo k predmetnému kontajneru kúpnu zmluvou zo dňa 25.09.2012, uzavretou so spoločnosťou Pochúťka s.r.o. ako predávajúcim. Tieto kúpne zmluvy obsahovali náležitosti kúpnej zmluvy stanovenej ustanovením § 588 Občianskeho zákonníka, resp. § 409 Obchodného zákonníka, keď v nich boli označené zmluvné strany, identifikovaný predmet kúpy a dohodnutá kúpna cena. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatočného označenia kancelárskeho kontajnera, je pravdou, že tento bol opísaný len ako „predajný stánok výrobcu B., ktorý je vo vlastníctve predávajúceho“, s uvedením miesta jeho státia (Š. B.), avšak i tento spôsob identifikácie predmetu kúpy nevzbudzoval u zmluvných strán pochybnosti o tom, čo bolo predmetom prevodu vlastníckeho práva. Napokon i súdny exekútor pri súpise vypratávaných vecí použil na označenie kancelárskeho kontajnera výraz „konštrukcia stánku“. Z ustanovení kúpnej zmluvy možno vyvodiť i vyjadrenie zmluvného záväzku predávajúceho dodať predmet kúpy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k tomuto predmetu, ktoré sa v praxi vyjadruje i slovným spojením použitým v zmluvách v znení „Predávajúci predáva a kupujúci kupuje predajný stánok výrobcu B., vo vlastníctve predávajúceho, vrátane inventáru“....“za dohodnutú kúpnu cenu“. Neobstojí ani námietka žalovaného o neplatnosti kúpnych zmlúv z dôvodu chýbajúceho údajov o IČE spoločností, ako aj ohľadne zmenenej adresy sídla kupujúceho, keď i pri týchto nedostatkoch nebolo pochyb o tom, kto vystupuje na strane predávajúceho a kto na strane kupujúceho,

ako aj to, že obe kúpne zmluvy uzavierali konatelia predmetných spoločností, oprávnení v ich mene konať v zmysle § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka.

15. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovaného o neplatnosti kúpnych zmlúv z dôvodu porušenia zákazu nakladania s majetkom zo strany povinného, ktorý mal súdny exekútor uložiť v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03.05.2012, adresovaného spoločnosti Pochúťka s.r.o. (povinný z exekúcie). Možno sa stotožniť s názorom konajúceho súdu, že v danom prípade bola exekúcia uskutočňovaná vypratáním nehnuteľnosti, a teda predmetom exekúcie nebol predaj hnutelných vecí patriacich povinnému; za tohto stavu nebol dôvod zakazovať povinnému nakladať so svojim majetkom. Zároveň, pokiaľ by sa i povinný, t.j. spoločnosť Pochúťka s.r.o. dopustil porušenia zákazu nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, uvedeným v upovedomení o začatí exekúcie, tento zákaz nemožno považovať za všeobecný zákaz nakladania s majetkom. Jeho porušenie nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu povinného, ktorým by tento zákaz porušil, ale vznik práva oprávneného odporovať tomuto právnomu úkonu povinného v zmysle § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka, t.j. domáhať sa určenia, že ide o právny úkon, ktorý je voči oprávnenému neúčinný (k tomu aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2008, sp. zn. 4Cdo 107/2007).

16. Žalovaný v konaní nenamietal splnenie v poradí druhej podmienky na vydanie veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. nenamietal, že kancelársky kontajner neoprávnené zadržáva. I keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný zabezpečoval úschovu kancelárskeho kontajnera v zmysle ustanovenia § 182 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda v rámci exekučného konania nemožno hovoriť o jeho neoprávnenom zadržávaní vecí, vzhľadom na žalobcom preukázanú existenciu jeho vlastníckeho práva k predmetnému kontajneru, možno pre účely konania o vlastníckej žalobe (na vydanie veci) považovať ďalšiu držbu žalovaného za neoprávnenú.

17. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré následne správne posúdil po právnej stránke uzavierajúc, že žalobca v konaní preukázal oprávnenosť nároku, ktorým sa voči žalovanému dôvodne domáhal vydania kancelárskeho kontajnera; uvedený záver nespochybnili ani skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní. Vzhľadom na to, že odvolací súd nepovažoval žalovaným uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

18. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).